

С такава подготовка ке може да се върви към фестивала

Преди няколко дни във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния читалищен съвет. Бе направена оценка за състоянието на художествената самодейност при читалищата в окръга.

Наред с някои положителни неща се отчете, че сега, пред Третия републикански фестивал, все още много колективи водят анемичен живот, не подготвят нова програма. Редица добри театрални колективи — Свищов, Ресен, Стражица, Бяла черква — до този момент са все още без постановка за тази година. В районните прегледи на театралната самодейност неоправдано не взеха участие съставите на Златарица, Долна Оряховица, Масларево, Михалци, Кесарево, Лясковец, Карансен, Свищов и други.

Не подсказва ли само този факт безотговорното отношение на тези, а и много други читалищни ръководства, към целта на прегледа.

Още по-незадоволително е състоянието на естрадно-сатиричните състави при читалищата. Един пример най-ярко потвърждава това.

На Втория републикански фестивал участваха общо 35 читалищни естрадно-сатирични състави, а сега работят едва 9. Но от тях само тези във Велико Търново, Сушица, Полски Сеновец и Ресен имат по-цялостни програми. Добри колективи с хубави традиции — Павликени, Лясковец и други — не вършат почти нищо. В Павликени и Лясковец все още се умува къде да бъде сатиричният състав — към читалището или към киното.

Други ръководства организират екскурзии, вечерни на самодееца и създават условия за по-здрави живот. Тази година пред читалищните състави се поставят много големи задачи. Предстои празникът на хайдушкия фолклор, който ще се състои в местността Косматини край село Върбовка на 3 и 4 юни, всенародно надяване във връзка с 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

За подготовката на съставите, за редицата трудности, които все още се срещат, говориха членове на пленума. Отношение по повдигнатите въпроси взе и Ненко Цанков — зав. отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП. Като се спря на посочените слабости, той особено наблегна на въпроса за подготовката на добри ръководители на самодейните колективи. Нужни са бързи организационни мерки, заключи той, за да се подобри дейността на самодейните състави.

Към по-богата дейност на съставите, да завоюват те големи успехи на Третия републикански фестивал, апелира и председателят на Окръжния читалищен съвет Георги Георгиев.

П. ДИМИТРОВ

става не могат да разчитат на никакви художествени постижения.

Подобно е положението и в Полски Тръмбеш, и на редица още места.

Очевидно по-голяма трябва да бъде помощта на специалните отдели „Култура и изкуство“ при ОНС, за да могат хорове да укрепнат, да постигнат по-големи творчески завоевания. Положението е много тревожно. В такива села, като Килифарево, Ресен, Златарица, Камен, Полски Сеновец, в които в миналото имало добри традиции, сега не работи нито един музикален състав. Основната причина е примиренческото отношение на читалищните ръководства.

А там, където читалищното ръководство е инициативно, ръководителите на колективите не скъпят своя глед, и резултатите са съвършено други. Заслужава похвала читалищното ръководство в малкото село Виноград, ръководителят на ансамбъла Михаил Долгяров. Въпреки че и той е много зает, обучава на народни инструменти над 40 деца.

Докато преди две години съществувал хор в Сушица бе разпуснат, сега 80 души редовно, с желание посещават репетициите. Читалищното ръководство по разни поводи е намерило начин да популяризира труда на самодейците, да ги поздравява по различни поводи.

Други ръководства организират екскурзии, вечерни на самодееца и създават условия за по-здрави живот.

Тази година пред читалищните състави се поставят много големи задачи. Предстои празникът на хайдушкия фолклор, който ще се състои в местността Косматини край село Върбовка на 3 и 4 юни, всенародно надяване във връзка с 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

За подготовката на съставите, за редицата трудности, които все още се срещат, говориха членове на пленума.

Отношение по повдигнатите въпроси взе и Ненко Цанков — зав. отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП. Като се спря на посочените слабости, той особено наблегна на въпроса за подготовката на добри ръководители на самодейните колективи. Нужни са бързи организационни мерки, заключи той, за да се подобри дейността на самодейните състави.

Към по-богата дейност на съставите, да завоюват те големи успехи на Третия републикански фестивал, апелира и председателят на Окръжния читалищен съвет Георги Георгиев.

П. ДИМИТРОВ

Курсистът Николай Любенов Гуров от II „а“ курс пробива страници за макири 2 тона за Завода за микротелефони.

МНОГОЛИКА ДЕЙНОСТ

Многолика е народополезната дейност на образцовото народно читалище „Напредък“ в китното балканско градче Елена. Читалищната сграда гъмжи от хора. Върволица от млади и стари пътли към библиотеката. Репетираят самодейно-актьори, музикалната школа дъща с пътни гърди. Нови творби разучават членовете на симфоничния оркестър.

За разнообразяване дните и вечерите на своите съграждани и на трудещите се от целия Еленски край самодейците-артисти при читалището подготвиха с много любов двете български пиеси „Майстор“ от Рачо Стоянов и „Да отворим прозорец“ от Цветан Ангелов.

Елена е град с културни традиции. Театралната самодейност тук се ражда на завидни успехи. Възгледът от самодейността, така типична за редица населени места, в Елена не е позната за преобладаващата част от населението. Тъкмо обратното — в града се чувства как напират пълноводният поток от млади сили, които постоянно претендират за място на сцената. Положително е отношението към изявиите на самодейността на редица ръководители на предприятията и учрежденията — на директора на „Ученическа мебел и пособия“ — П. Николов, на директора на ДИП „Елба“ — И. Гайдаров, на още някои.

Театралният колектив наброява към петдесет самодейци. В техния списък фигурират обаче имената преди всичко на работници и служители. За съжаление доста е голям броят на интеллигентите в Елена, които стоят настрана от театралната сцена. Да се конкретизираме: в театралния колектив фигурират имена и на учители, но... само на неколцина. Болшинство

НАКРАТКО

В СЪБОТА и неделя в Карансен се състоя районен преглед на театралната самодейност. Представиха се колективи от Патреш, Обединение и Козловец.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

един колектив с много добри сили.

За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Ф. ФИЛИПОВ

ВСЕКИ ЗАМИНАТ ДЕН Велико Търново расте и хубавее, постоянно се разкрива. През последните дни трудещите се, които живеят в едропанелните блокове край Белявската чешма, получиха нова придобивка — прекрасно електрическо осветление на улицата.

През всеки празничен ден тукашните квартали плъз-

ват край блоковете. Те оформят площи, копаят, разхвърлят пръст. В скоро време тук ще изникнат чудни градинки, ще се раззелени трева, ще ухат лалета и рози, ще бъдат посадени редица дръвчета. Ще се направят всички необходими за превръщане околностите в привлекливо място, в красив парк за отмора на хората, за забавни игри на децата.

Н. К.

ЖЕНИТЕ-ОТЕЧЕСТВЕНО ФРОНТОВКИ в Овча могила организираха изложба от бродирани и тъкани покрив

Ф. Атанасов

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

КЪМ КОНГРЕСА НА КУЛТУРАТА

АНСАМБЪЛЪТ „СИДЕР ВОЙВОДА“

Естетическата наслада, която възбуждат добре изпълнените български народни песни и танци, е неизмеримо голяма. На кой български зритель не затуптява сърцето, когато наблюдава кръшното изпълнение на родната ръченица.

Колко силно е въздействието на хайдушките и възрожденските, лиричните, сватбените песни за засилване на патриотичното чувство, за правилното възпитание на младежите и девойките.

Ансамбълът „Сидер войвода“ — Горна Оряховица вече 14 години разнася българските народни песни и танци навсякъде в окръга. Изнесени са 897 концерта пред 298 хиляди слушатели красноречиво говорят за това. Само през миналата година двадесет и седемте концерта са били наблюдавани повече от 18 хиляди слушатели.

На обявения окръжен конкурс по Радио София и отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет за изпълнение на хайдушки и възрожденски песни ансамбълът спечели първо място и бе награден. Записи с неговите изпълнения бяха предадени по Радио София.

Гостуването му в Югославия спечели хиляди приятели на българските народни песни и танци. Концертите пред културната общественост на гр. Загреб, градовете Ниш, Осиек, Карловац, програмата пред телевизията в Загреб и записите в Югославия подготвиха, че съставът може да печели сърцата и на югославската публика.

Най-голямата награда за ансамбъла през миналата година бе участието на оркестъра в концерта за делегатите и гостите на Деветия конгрес на Партията.

Партията и правителството високо ценят труда на самодейците и техния конкретен принос. Президиумът на Народното събрание удостои Ганчо Михов, ръководител на хора, и Илия Михайлов, дългогодишен

ПРАЗНИК НА ПЕСНИТЕ И ТАНЦИТЕ

Неотдавна в Карансен се състоя общоучилищният фестивал на художествената самодейност на курсистите от Селскостопанския техникум.

На сцената излизат един след друг възпитаниците на различните курсове. Силите са почти изравнени. Всички са почти старателно. Но все пак най-добре се представиха курсисти-

самодеец, с орден „Кирил и Методий“ II степен. Върховният читалищен съвет награди двама самодейци със златни значки и 16 със сребърни.

Радостно е, че повечето от участниците в ансамбъла се съчат и за пример, където работят. Такива са Иван Караиванов, Любомир Сотиров, Донка Стефанова, Живка Няголова и Пенка Михнева — ударници за четвъртото тримесечие на 1966 година, Виолета Сотирова, Кина Минчева, Минчо Илиев, Петко Манолов, Пенчо Цонев, Никола Николов, Йорданка Пудчева и много други.

Ансамбълът завоюва голям авторитет и се превръща в привлекателен център за много младежи и девойки. Само през 1966 година са приети юни 38 самодейци и самодейки, които все по-успешно усвояват прекрасните български песни и танци.

Програмата за тази година е значително обновена. Включени са нови танцови постановки: „Еленска ръченица“, „Родопска девойка“ и камерните танци „Веселият грънчар“, „Кули“, много нови изпълнения на оркестъра и хора.

Отново публиката ще види Минчо Илиев, награден за най-добро изпълнение на мъжка роля в танца „Кули“ през 1966 година на конкурса за камерни танци в Пловдив.

Ансамбълът все още няма ясно определен севернишки характер. В тази насока предстои голяма и продължителна работа. Отсега започва подготовката за Третия републикански фестивал.

През месец юни 1968 г. се навършват 15 години от създаването на ансамбъл „Сидер войвода“. Тази годишнина самодейците са решили да посрещнат с нови творчески успехи в областта на народните песни и танци.

Ненко СЪБЧЕВ

председател на ансамбъла „Сидер войвода“ — Горна Оряховица

ПОЧУВСТВУВАХ СЕ ГОРД, ЧЕ СЪМ БЪЛГАРИН

Разчу се из селото, че ще дойдат самодейци от Велико Търново. Очакваха ги всички — и млади, и стари.

Обикновена вечер. Но в душите на хората в Дъското е празник. В салона е оживено. Баба Пена, която надхвърля 70-те, и на младини обичаше хората, бе също тук.

Оркестърът засвири и завесата бавно се разтвори. Млада жена представи танцовия колектив „Победа“ при Профсоюзния дом на културата във Велико Търново.

Първият танц „Игра край Янтра“ — сюита от Великотърновския край, започна. Танцовите и танцоворките, облечени в красива народна носия, играят леко, като че ли на земята не стъпват. Гледах ги и се чувствавах горд, че съм българин.

Бурни ръкопляскания, спонтанни, непринудени. Зрителите се наслаждаваха на „Севернишки танц“, „Добруджански сватбен танц“, „Джиновската“, „Тракийска сюита“.

Заслужено бяха бисирани и индивидуалните изпълнители на народни песни Йордан Каменов, Драгомир Ангюв.

Затова, когато завесата се затвори за последен път, посетителите седяха в омая, очаровани от изкуството на изпълнителите.

Г. Недков

„Веселият автобус“

Отскоро в „Дом майна и дете“ в с. Дебелец е изградена пещерска трупя. Илията за спектакъла „Веселият автобус“ се роди наскоро. За кратко време успяхме да се подготвим и първото ни излизане се осъществи на сцената в с. Велчево. Хората ни очакваха с нетърпение. Концертът бе открит от естрадния състав.

Заредиха се сценки, индивидуални номера. Публиката оста на доволна.

М. Топалова

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

Самодейците от Патреш представиха пиесата „На кръстостъп“ от Сия Челебиева, а от Обединение — комедията „Временният квартирант“ от Владимир Полянов.

Самодейците от Козловец (ръководител д-р Иванов) се представиха с комедията на Димитър Миланов — „Златното магаре“. Това е

Един колектив с много добри сили. За резултатите от прегледа журито ще направи подробен анализ.

19)

— Какво трябва да върши днес?
— Ти забрави задачите си.
— За днес нямам конкретна задача.

— Имаш. Среща с аптекарката.
— Аха... — лейтенантът се позамисли и погледна недоумяващо капитана.

— Бойна задача — подхвана Пирински. — Да, среща, ако някой не те е изпреварил.

— Никога не съм предполагал, че ще работя при началник, който ще ми заповяда да си уреждам срещи.

— Нима си недоволен?
— Повече изумен.

— Действувай без странични умозаключения!
— Слушам!

Лейтенантът се поклонил и докос на токовете на новите си още непрогонени ботуши. Огледа изгледания, масленозелен костюм на своя началник, отгатна намеренията на капитана. Пирински докосна рамото му и прошепна: — Надага се да подразберем поинтичните занимания на тази елгантна птица, която упорито преследва лекарката. Уверен съм, че

Ани ще ти подсказва нещо от заниманията на този инспектор или студент, който е предпочел приятелката и вместо нея. Жените винаги бърбят без мярка, особено жена, която се чувства прекалено гордосна, когато вижда, че няма срещу какво. Така че, без да влагам нещо, ти можеш да получиш извършено много. Съмненията ми се усилват около тази личност. Той има поглед на напалшено зверче и, струва ми се, не ляга вечер спокойно. Трябва да рафинираме някаква близка истина, защото тази дяволска игра се върти около сърцето на полененето — погребите.

— Споделям вашите съмнения — забеляза умислен Розин. — Този човек не изглежда да е чист. Миналата вечер в една компания похарчи прекалено много пари в ливадата.

— Изключително верен показател. Така се харчат пари, които не са спечелени с труд. Напи ли се?

— О... Съвсем не.

— Също важно,

— Каква беше компанията?
— Куриерите от поделението и някакви цивилни, изглежда горски.

— Аха...
— Забелязах, че той пуши някакви луксозни цигари, мисля „Kent“, американски.

— Продават ли се по магазините в града?

— Струва ми се, не.

— Да. Това не идва случайно.

От планината се спуска влажен мрак. В селото замигаха жълти светлинки. Прозорците на амбулаторията, които гледаха към портала на поделението, ярко светеха.

Прегърнал мушамата си, Пирински закрачи бавно към медицинската служба, където не бе стъпвал месеци. Когато премина през портала, той забеляза, че зад белите завеси на стъклата се мяркаха два черни силуета. Единият бе на лекарката, а другият на висок мъж. Високият силует излезе и не се позви. Капитанът се посрещна. Непознатият приятел на лекарката. Значи, тя бе споделила за срещата.

Той продължи, спря се пред вратата на амбулаторията и респективно почука. Дочу познатия превзет глас. Отвори, прекрати прага. Лекарката бе сама, по-малка го изправена пред стъкления шкаф. Дали така се стои на капитана, но тя изглеждаше смутена и объркана.

Капитанът се поклонил и поздравил. Тя отговори на поздравя му, кимна с глава, което означаваше повече учудване. Стиснаха ръцете си. . .

— Помислих, че сте забравили вратите на здравната служба.

Пирински се зачули на това учтиво „сте“, но отговори иронично:

— О, не! Как бих могъл да забравя вратите на мястото, където бях оставил нещо. Но да смятам, че не се е чувствувало отсъствието ми.

— Ах, много тежък въпрос, на който не мога да намеря веднага отговор.

Капитанът я оглеждаше с усмихнат, но строг принципен поглед, от бухалия кестеняв бретон до острият като клинче обувки. Както винаги, лекарката бе изискана и старателно поддържана ех на проста елегантност тук на „ливата“ граница. Дори и в обикновеното си ежедневие, когато се налагаше да глуми из стържанищата и да папа из селската кал, тя поддържаше старателно кокетската чистота, острият и обвучените светещи, костюмчето бе изгладено. Но през привилегията елегантност, дори така се стои на капитана, да глуми прозираше отчужденост и вялост. Лекарката, която преди месеци принадлежаше на миловидна,

жизнерадостно зверче, разглезено от всички, сега бе посърнала и мрачна. Дали внезапната среща тази вечер бе нарушила духовното и равновесие или тя наистина изживяваше нещо тежко.

Пирински реши да говори обратното на това, което виждаше очите му, макар че комплиментите никак не прилягаха на езика му. И той пусна първата си стрелза.

— Струва ми се, че те виждам твърде освежена. Разхубавила си се.

Зъбите на лекарката блеснаха в лукава, самодоволна усмивка, тя присви устни и отвърна с обичайната си ирония

— А вие очаквахте да ме видите погрозняла, нали?

Замълчаха, наежени да се ухапват с думи, както правеха при миналите срещи.

— Така си останала в моето съзнание — наруши тишината капитанът. — Младата участкова лекарка, която една пролетна вечер блесна като звезда на рейсовата врата. Но ти тогава имаше такъв изпазен вид, че аз дълго си мислех, дали някоя сутрин няма да си грабнеш кудурата и да изчезнеш от дивата граница.

— Мислех да го направя, но за пастие влях теб.

Тя се усмихна самодоволно и кръстоса ръце пред гърдите си.

— Не само мен. — Пирински се вгледа косо в горния и надменен

От всички работници на перото лъжлива Събъ признава само своя съдбата Чудовище, затова нас ни гледат като да сме пуснали кожни мухи на магарето му. А ние бяхме дошли да го поздравим с празника му — Първи април, и да го интервюираме.

— Кажете, бай Събъ — започна най-неприветливият от нас, за да не сме губели ценно работно време, — каква лъжливост имаш през последния месец? В чест на празника завинчи ли производствеността на труда и до колко лъжи достигна в минути?

— Няма вече лъжа, няма измама. Събрали сте адреса, другари! Бай ви Събъ отдавна се е отказал от тази дейност и си гледа честно и почтено приятна кооперативна работа до завчера. Но какво да правя, като конгресът на ТКЗС обира цялата работа. Буца ви Събъвица е пошряквала — решението на конгреса да вземем и в нашата къща. Аз да съм хванал голямата пенсия, че не съм станал вече за ползвателна работа, а тя като по-млада ще остане още в стопанството да ползува другите области. Остави това, ами попейте новата стопанска сметка ще изгърми и моят стар боен другар Марко. Наредено ми е да го сменя със „Запорожен“ и вече като по-способен другар да ходя всяка вечер да взема „пърмадоната“ от краветофермата!... Мъка, другари, голяма мъка очаква бай ви Събъ и това...

Работата отиваше към провал. Лъжлива Събъ се дърпаше, инатеше и искаше да ни остави излъгани, че ще ни излъже нещо. Но ние бяхме упорити и настоявахме да ни метне нещо.

— Ако е за лъгане — се дръпна пак той, — то си има други, по-млади и по-квалифицирани кадри в тая работа. Тях потърсете, — каза той и се приготви да отпрати към „настното си ползване“.

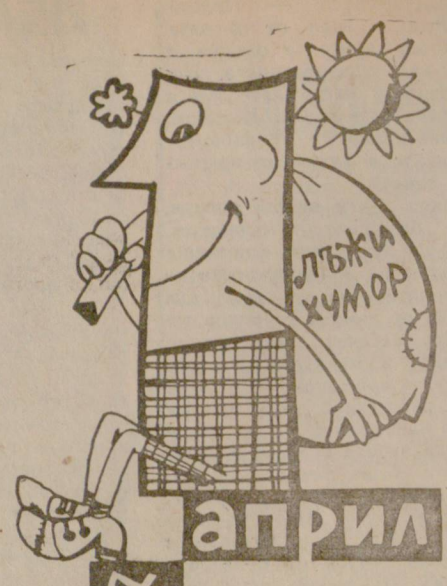
В последния момент изглежда се трогна от съкрушения ни вид, озърна се насам-натам и зашушуна:

— Идете примерно в село Димча да видите как се лъже цяло село. Още през 1965 година хората се самообложиха, за да си построят трафопост. През 1966 трафопостът бил завършен, но по жигата вместо ток потекла една дълга опашка лъжи, пускани от Енергоснабдяването: „Днес ще ви светне, утре ще ви светне“ и така с месеци, та до ден днешен — първи април. Мятат ги енергоснабдителите и с празник и без празник на лъжата. Мятат ги, защото, когато приемали проектите за трафопоста, не видели, че трябва да се предвидят и преместване на линията за ниско напрежение. Сега стоят и чакат тя да се премести от само себе си. Стоят си, излъгани, на тъмно димчани и чакат да им светне, както са им обещали — на първи април по пладне.

В село Била река пък чакат да им променят името на „Черна“ или „Кална“ река, защото новата им главна уаца за селският само такава име. Още като и проектирали, проектантите не съобразили, че тя е наклонена и че долу в ниската част трябва да има една напречна пресечка, по която да се отвеждат всички води и калове. Такава пресечка те предвидили и прокарали, но на най-високата част на улицата, където не се задържа нищо. Оттогава проектантите все лъжат селото, че ще го спасят от калните бани. Де да видим това кога ще стане.

— Ами вас, бе! — оживи се лъжлива Събъ. — Не ви ли излъгаха право в очите, без да се усетите. През есента не хвърляха ли под носа ви маса средства за издълбаването на изкопите по новия пазар във Велико Търново? Излъгаха ли ви, че ще строят там нещо голямо и невиджано? Сега хвърлят ли още толкова сили и средства да зариват тези изкопи, защото нямало вече да се строят нищо!... Ха, сега ние не сме останали в мизия, пак си избере кой от тези майстори на лъжата да първоаприлско интервю. Хайде, по лъжИВО, по здраве!

СТРЕЛЦИ

ПЪРВОАПРИЛСКИ ФОТОУСМИВКИ

По движението на рейсовите коли от градския транспорт гражданите могат да си сверяват часовниците до секундата.

На снимката: гражданин спори с шофьора, че е пристигнал на автоспирката с една секунда по-рано, а шофьорът твърди, че е пристигнал точно навреме. Какво да се прави, часовник с часовник не се съвпада.

Магазинер по време на работа. Културно обслужените граждани се виждат нарязани от него като краставици на камари из магазина.

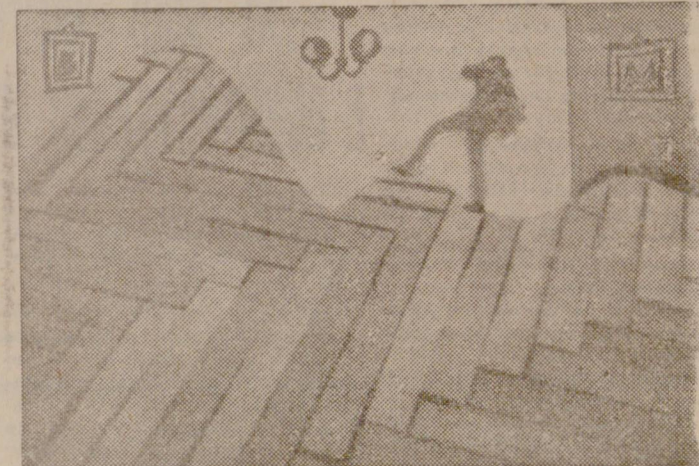
Великотърновска публика на един от последните матове на „Егър“. На снимката по специално се виждат железните нерви на публиката.

— Не можем да вземаме бакшиш, който клиентите ни дават на сила! Приемете ни оставката!...

В момента сервитьор от великотърновски ресторант връчва молба за напускане.

— Репетират нашите симфонии за фестивала, та хвърчат керемидите на чистилището ни в Кесарево. Затова по три-четири пъти седмично се налага да го прекриваме!...

— ХЕЙ, ПАРКЕТ ТИ РОДЕН НАШ!... НА СНИМКАТА: великотърновски новодолец, без да излиза от апартамента, прекрива неделната си почивка бродейки по върховете и долините.

ПОТОПЕНА
В ХУМОР
И САТИРА

НА ХУМОРИ

ДЕН ГОДИНА ХРАНИ, но един ден на хумора със смях не може ни нахраня. Затова децата на хумора трябва да трае цяла година, за да сме живи и здрави, че сме хът бил здраве. Ха, НАЗДРАВЕ! УПОТРЕБЯВАЙТЕ СОУНИА ЕБЪЛДАРСКИ ХУМОР. ДВНАДЕСЕТ ПЪТИ ПО-ПОЛЕЗЕН ОТ ПЧЕЛНОТО МЛЕЧНИЦЕ! ТРИНАДЕСЕТ ПЪТИ ПО-ХРАНИТЕЛЕН ОТ АГНЕШКОТО МЕСО (и то от хубавото, взето по втория начин изпод рафта)! Днес — Първи април! Голямо намаляние на хумора! Тук ви предлагаме много сатин хумор! Не изпускате естивията!

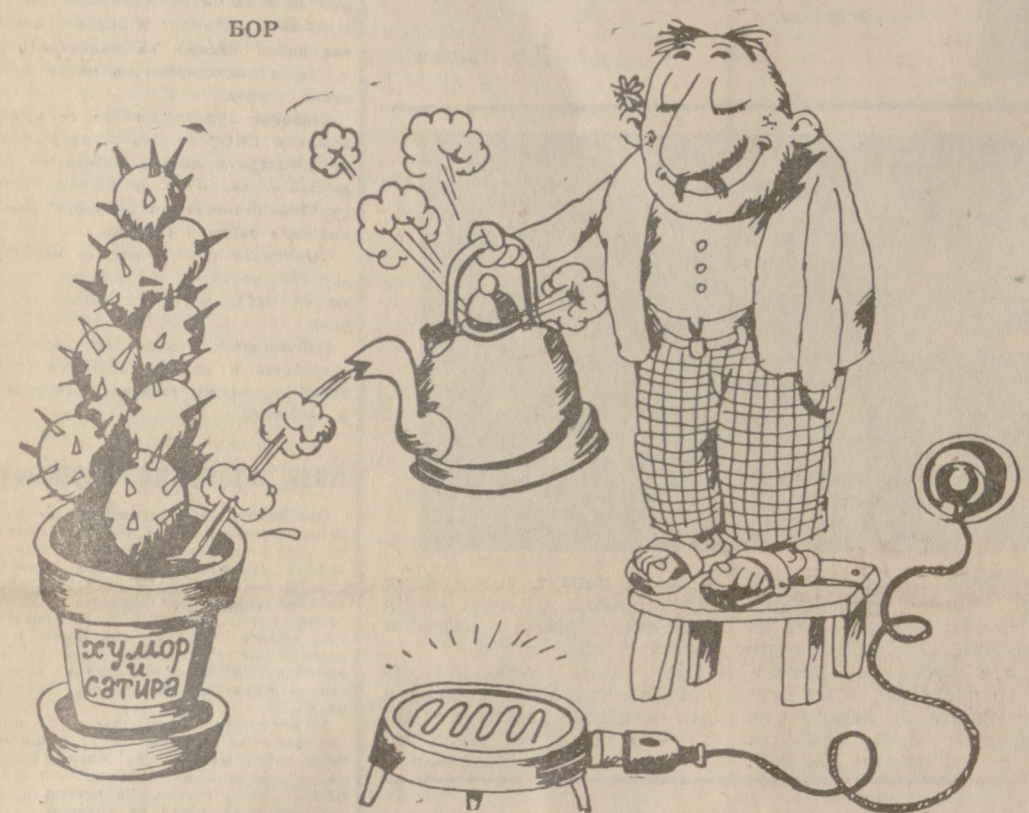
ВЪПРОСИ И ОТГОВОРНОСТИ

ДЪЛГО е нашето село Първомайци, като да лаверите на някои тукашни хора. Ама да ни е чиста приказката, нека не разправяме празни работи, а да поставим пръста в раната. Думата ни е за нашата здравна служба. По право не за самата служба, а за един неин член. Инак службата си е тип-топ: нямаме думи да се нахвалим от доктори си Милушев. От София чак дойде човекът, та да ни лекува. Това хубаво, ама бедата е друга.

Фелдшер си нямаме. Но пък си имаме Кирчо, който върши работата на фелдшер. Кирчо е на работа в здравната служба. Той е санитар, но по-късно няма правоспособен фелдшер, наш Кирчо върши неговата работа. Това не е голяма беда. Все някога и фелдшер ще ни пратят. Бедата е друга. Трудно можеш да намериш Кирчо в здравната служба. Кога идва и кога си отива — само той си знае. Другото време е из селото. Вре се в къщите, където има болен човек, слава му инжекцията и дим да го няма. Оттам при друг, при

трети. Ще речеш, хубаво човекът си гледа работата. Ама не е точно така. Той си я върши през работно време. И за всяко боцкане иска петдесет стотинки. Наскоро на баба Ана Кушева, кооператорката, взе някое и друго левче за правени от него инжекции през работно време. А пък на дядо Илия Каракочев, дете му е поставил пак в работно време десетина инжекции, събра цифром и словом 7 (седем) нови лева. Хайде, да не ви съобщаваме още имена на нашеници, на които санитарят ни Кирил Христов Попкирилов е правил в работно време инжекции, които е таксувал по своята тарифа. От вас искаме да ни съобщите има ли право Кирчо да прави инжекции и по колко стотинки да ги таксува в работно и в неработно време.

Група несмеещи да се разболеят ПЪРВОМАЙЦИ

ГРИЖИ ЗА ЦВЕТЕТО

МЕШАНА САЛАТА

ЕХ, ДА НЕ БИШЕ
ПЪРВИ АПРИЛ

Новини накратко

● С новата реорганизация в търговията, в „ТОПЛИВО“ винаги ще има възглица и дърва. Продажба без чакане. Превоз веднага и без бакшиш.

● Направени са коренни промени в работите на ТИК и промкомбинатите, поради което услугите са срочни и висококачествени. Не е констатиран случай да са калкулирани невложени материали или неизвършени манипулации.

● Ползена инициатива. Към градската баня (ванно отделение), поликлиниката и лесопроизводните се откриват библиотеки. Така гражданите ще могат по половин ден да се просветават, докато дойде редът им.

● Създава се съюз на свекървите и снахите за отстояване на взаимните им интереси.

МАРКАЛ

ЕПИГРАМИ

СЪДБАТА НА САТИРИКА
Правдата обща безпределно,
но му силата отделно...

ЗАКЪСНЯЛ
Опакрен, той кашата духа,
но вече от линията глуга...

ПЛАГИАТЪТ
Аз съм дарби разнородни
не един читател слисах.

Вече търсен съм и моден
(с туй, което попенисах).

ЗАКЪСНЯЛА ЕПИГРАМА
Искаш по-висок чин, но
като не се държиш чинно...

БОРБА

БОРБА

БОРБА

БОРБА

БОРБА

БОРБА

НАДЛЪГВАНЕ

ти обещае, че за Нова година ще влезеш в новото си жилище, а на 1 април идущата година същият ръководител да ти сервира шестнаесетстотинкова шоколадова усмивка, че тогава се е пошегувал, но вече не по-късно от три-четирисет месеца блокът ще бъде окончателно завършен.

Ами-и-и! Ако е за строителството, по-друга е дефиницията на нахалството — миналата година да не си завършил някаква пусков обект, а тази година, като предлагаш подновения договор за същия обект, да поставиш такава клауза: „В случай че строителът бъде завършен предсрочно, на

на автобус от пътническия автопарк в окръжния град, да спираш къде трябва и къде не трябва, за да качиш свои колеги, роднини и познати или най-малко да да спираш автобуса и да водиш мялкоминутни разговори с този и ози. И ако някой пътничек, загубил контрол над нервите си, реши да ти дава акъл, че топа на нищо не прилича, от колегиалност да си готов да изругаеш най-вулгарно и никой нищо да не може да ти направи по простата причина, че си дефицитен кадръ.

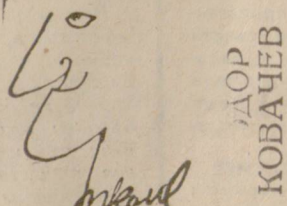
За разлика от свободното време в съботния ден на двамата зезвечи, които няма край, с мястото във вестника върхост не лежи така, затова поставяме точка.

Л. СВОБОДКИН

КАРИКАТУРЖИЙНИЦА „СТРЕЛА“ ГРЕДЛАГА НА ВСИТЕ КЛИЕНТИ КАРИКАТУРИ ОТ СЛЕДНИТЕ СТУДЕНТИ:

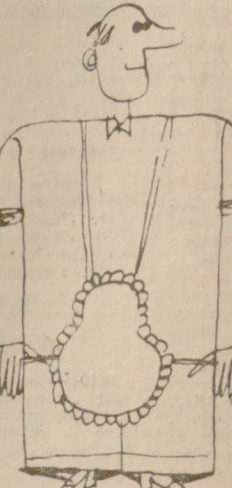
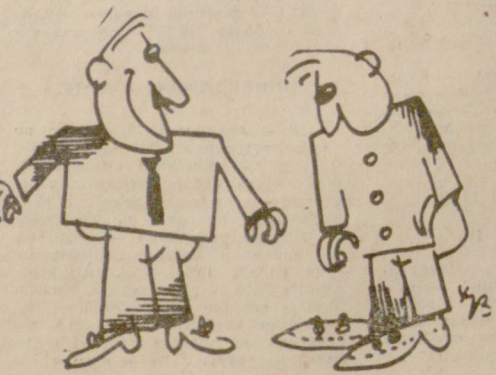
ХРИСТО
ВЕЛЧЕВ

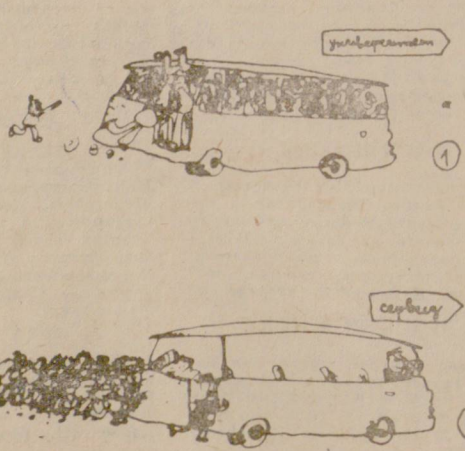
ДОР
КОВАЧЕВ

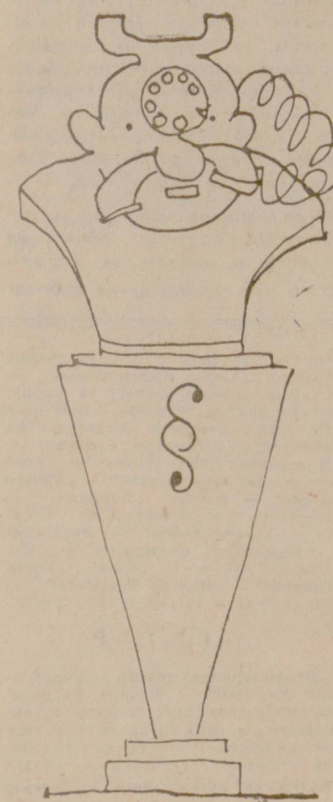
ХРИСТО
СТОЙЧЕВ

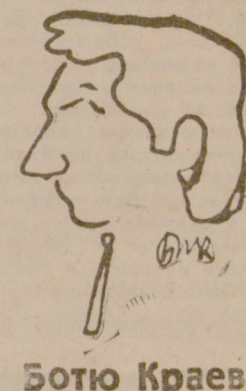
Как Адам стана Ева

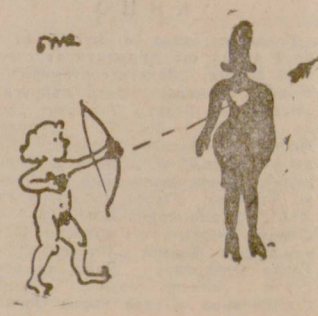
Без думи

Без думи

Ботю Краев

Без думи